

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2019-026

17.1.2019

Nemi Forsikring

LA - Rettshjelp

Tvist med kommunen/namsmannen – tvistetidspunkt?

Kommunen fattet den 29.8.13 et pålegg om retting av en terrasse sikrede hadde oppført på sin eiendom, hvilket sikrede påklaget like etter. Kommunen ila sikrede tvangsmulkt i vedtak av 14.10.14. Sikrede påklaget vedtaket til Fylkesmannen, som opprettholdt vedtaket den 6.10.15. Utleggsbegjæring ble sendt namsmannen 11.7.16. Saken var til behandling hos Forliksrådet, som innstilte saken 29.9.16. Sikrede inngikk forsikringsavtalen med selskapet den 29.10.16.

Kommunen sendte på nytt inn en begjæring om utlegg den 6.3.18 til namsmannen. Namsmannens avgjørelse ble påklaget til tingretten den 6.6.18. Sikrede søkte rettshjelpsdekning den 20.2.18. Selskapet avslo dekning under rettshjelpsdekningen under henvisning til at tvisten hadde oppstått før forsikringens ikrafttreden. Selskapet mente tvisten oppstod ved klagen til fylkesmannen i 2015, og uansett senest ved behandlingen i forliksrådet høsten 2016. Sikrede mente at den opprinnelige tvisten om pålegg om retting var løst ved forliksrådets innstilling, og at klagen mot namsmannen utgjorde en ny tvist som hadde oppstått i selskapets ansvarstid. Nemnda kom til at tvisten var oppstått før tegning og dermed ikke dekningsmessig.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: inntil kr 100 000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om rettshjelpsdekning for tvist med kommunen, og spørsmålet om tvisten oppsto før selskapets ansvarsperiode.

Sikrede har en rettshjelpsforsikring med følgende dekning:

Når sikrede er part i tvist i egenskap av privatperson, dekkes rimelige og nødvendige utgifter til:

- Advokat

(...)

Det følger av punkt 7.5 at:

Tvisten må ha oppstått mens forsikringen var i kraft. Med tvist forstås at et krav er fremsatt og bestridt, helt eller delvis – muntlig eller skriftlig. Vedvarende taushet hos motpart vil kunne ansees som tvist.

Kommunen fattet den 29.8.13 pålegg om retting av en terrasse sikrede hadde oppført på sin eiendom. Sikrede påklaget vedtaket. Rådmannen tok ikke klagen til følge etter behandling den 30.10.13, og saken ble oversendt til fylkesmannen for avgjørelse, som i vedtak av 5.2.14 opprettholdt vedtaket.

Kommunen ila sikrede tvangsmulkt med hjemmel i plan og bygningsloven § 32-5 i vedtak av 14.10.14. Mulkten ble ikke betalt av sikrede. Tvangsmulkten ble økt til kr 20 000 den 11.3.15, og vedtaket om å illegge tvangsmulkt ble påklaget til fylkesmannen den 10.4.15. Sikrede ikke fikk medhold i klagen, og Fylkesmannen opprettholdt vedtaket den 6.10.15.

Kommunen begjærte utlegg i henhold til tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav f). Saken ble overført til forliksrådet for behandling. Forliksrådet innstilte saken den 29.9.16:

Mekling ble gjennomført uten at forlik ble oppnådd. Begge parter forlangte dom. Forliksrådet fant ikke at det forelå tilstrekkelig grunnlag for å dømme. Saken må derfor innstilles, jf. tvisteloven § 6-11 jf. § 6-10 fjerde ledd.

Politiet sendte sikrede følgende brev den 30.9.16:

Det vises til tidligere foreleggelse av begjæring om tvangsfullbyrdelse.

Saken er behandlet i forliksrådet. Forretningen heves, da saksøker ikke lenger har tvangsgrunnlag for sitt krav, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 5-17 bokstav c.

Sikrede tegnet innboforsikringen med den aktuelle rettshjelpsdekningen i selskapet den 29.10.16.

Kommunen ved kemnerkontoret sendte den 24.11.17 ut et inkassovarsel på kravet. Sikrede tilskrev kommunen den 20.12.17 og anførte at kommunen ikke hadde grunnlag for sitt inkassokrav. I brev av 22.1.18 viste kommunen til at det ville begjære utlegg til sikring av sitt krav. Kommunen viste til at tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav d), jf. § 4-1 femte ledd. Kommunen viste for øvrig til at kravet om tvangsmulkt ikke var foreldet, da saken var innstilt i forliksrådet, noe som medfører at saken sto slik den stod før forliksrådets beslutning.

Sikrede søkte om rettshjelpsdekning under innboforsikringen den 20.2.18 og anga tvistetidspunktet til 17.9.17. Selskapet avsto kravet under henvisning til at tvisten måtte anses for å ha oppstått høsten 2015 og dermed før selskapets ansvarsperiode. Avslaget ble påklaget, og selskapet opprettholdt sitt standpunkt etter en ny vurdering av saken.

Namsmannen fattet senere vedtak om lønnstrekk etter utleggsforretning. Sikrede påklaget namsmannens avgjørelse til tingretten den 6.6.18 hvor det av klagen blant annet fremgår:

Klager har siden juli 2013 vært i tvist med kommunen vedrørende oppføring av terrasse på eiendommen (sikredes adresse).

Det anføres at kommunen ikke har anledning til å bringe saken inn for namsmannen ved å begjære utlegg på et helt nytt og annet grunnlag enn det partene i saken er enige om, og det begge har lagt til grunn som adekvat fremgangsmåte. Videre anføres det at saken uansett er foreldet, jf. foreldelsesloven § 3 første ledd. Det anføres også at kommunen har brutt en rekke saksbehandlingsregler i forvaltningsloven.

Det ble nedlagt følgende påstand:

1. Namsmannens vedtak (saknummer), oppheves.
2. Det begjæres oppsettende virkning på utleggsforretningen avholdt ved trekk i lønn, vedtak (saknummer)
3. For begge tilfeller tilkjennes klager sakens omkostninger.

Sikrede krever dekning for rettshjelpsutgifter for tvisten mot kommunen. Klagen på namsmannens avgjørelse utgjør en ny tvist i relasjon til rettshjelpsdekningen, og denne oppstod den 17.9.17, altså i selskapets ansvarstid. Den opprinnelige byggesaken er overhode ikke tema i den nye saken, og den nye saken handler utelukkende om avtalerett knyttet til kommunens dispositive utsagn i etterkant av den opprinnelige saken, og om dette medfører at kommunen har tapt alle krav, samt om det aktuelle kravet er foreldet og om kommunen har tapt sin rett som følge av saksbehandlingsfeil. Det rettslige grunnlaget for de to tvistene derfor er ulikt, noe som taler for at det foreligger to tvister i relasjon til rettshjelfsforsikringen.

Av hensyn til rimelighet bør sikrede få erstattet sine rettshjelpsdekninger. Sikrede har i all hovedsak gjorde alt arbeid med saken selv i starten, og utgiftene til rettshjelp var så små at han ikke så det nødvendig å melde dette til selskapet. Det fremstår derfor som urimelig at han ikke skal få dekning når kommunen 15 måneder senere går imot sin egen beslutning om å heve saken.

Selskapet avviser ansvar og anfører at tvisten oppsto før selskapets ansvarstid. Tvisten må anses for å ha oppstått ved klagen til fylkesmannen i 2015, og uansett senest ved behandlingen i forliksrådet høsten 2016.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for rettshjelputgifter.

Sikrede tegnet rettshjelpforsikring 29.10.16. En grunnleggende forutsetning for dekning av utgiftene under denne forsikringen er at tvisten oppsto før forsikringen ble tegnet.

Den aktuelle tvisten gjelder kommunens krav om dagmulkt. Slik nemnda forstår saken er dette kravet en direkte følge av kommunens vedtak om retting. Nemnda forstår videre sikrede slik at sikrede bestrider både pålegget om retting og den ilagte dagsmulkten. Forutsetningen for at kommunen har hjemmel til dagmulkt, er at vedtaket om retting er gyldig. I så fall må kommunens krav om dagmulkt sees som en videreføring av kravet om retting og som ledd i en og samme tvist. Dette må gjelde selv om sikrede nå anfører et annet grunnlag for at kommunen ikke har krav på dagmulkt. Tvisten består fremdeles mellom de samme partene og springer ut av det samme forhold, nemlig vedtaket om retting.

Etter det opplyste bestred sikrede kommunens vedtak om retting den 30.8.13. I så fall utgjør dette tidspunktet for tvisten. Tvisten må uansett anses for å ha oppstått ved klagen på den ilagte dagsmulkten den 10.4.15, og i alle tilfeller ved tilsvaret til forliksrådet, som innstilte saken den 29.9.16. Forsikringsavtalen er i dette tilfellet inngått den 29.10.16, og tvisten har således oppstått før selskapets ansvarstid. Sikrede har derfor ikke krav på rettshjelpsdekning i forbindelse med tvisten med kommunen.

Etter dette blir det ikke spørsmål om dekning av sakskostnader for finansklagenemnda.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Trine Vøien (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).